

Sygnatura akt II C 113/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca Sędzia SR A. S.

Protokolant st. sekr. sąd. M. O.

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa R. W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 300 zł (trzysta złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 13 września 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. obciąża powoda na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotą 511,30 zł (pięćset jedenaście złotych trzydzieści groszy) tytułem tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa wydatków;
4. obciąża pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotą 162,08 zł (sto sześćdziesiąt dwa złote osiem groszy) tytułem tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa wydatków.

Sygnatura akt II C 113/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 9 lutego 2016 roku skierowanym przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S., R. W. reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 7534 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2015 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż strony zawarły umowę autocasco pojazdu powoda marki R. (...) o nr rej. (...) w okresie od 25 stycznia 2015 roku do 24 stycznia 2016 roku. W dniu 12 sierpnia 2015 roku pojazd powoda został uszkodzony w wyniku kolizji. Na skutek zgłoszenia szkody pozwany wypłacił powodowi łącznie 9163 zł. Szkada została wyliczona jako całkowita przy ustaleniu, że wartość rynkowa pojazdu przed szkodą wynosiła 26.400zł, a koszt naprawy 19.341,44zł. Zgodnie umową stron można mówić o szkodzie całkowitej, gdy koszty naprawy przekraczają 70% wartości pojazdu. Według powoda wartość pojazdu wynosi 29.400zł, a koszt naprawy 16.697zł, a zatem w przedmiotowej sytuacji nie wystąpiła szkoda całkowita. Dochodzona pozvem kwota stanowi różnicę między kosztami naprawy w wysokości 16.697 zł a kwotą wypłaconą przez pozwanego.

(pozew k. 3-5, pełnomocnictwo k. 6)

W odpowiedzi na pozew z dnia 16 czerwca 2016 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Pozwany przyznał, że łączyła go umowa AC z powodem, na podstawie której wypłacił powodowi kwotę 9163 zł tytułem odszkodowania przy uwzględnieniu, że wartość pojazdu ustalono na kwotę 26.400zł a wartość pozostałości na kwotę 17.237zł. Pozwana wskazała, że w niniejszej sprawie zastosowanie znajdują postanowienia Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Autocasco. W postępowaniu likwidacyjnym pozwany ustalił, że koszt naprawy pojazdu ustalony zgodnie z tymi warunkami umowy przekracza określony w umowie próg kwalifikujący szkodę jako całkowitą.

(odpowiedź na pozew k. 38-40, pełnomocnictwo k. 42-42v, odpis KRS k.43-49)

Na rozprawie w dniu 18 maja 2017 roku powód wniósł o nieobciążanie go kosztami w przypadku nie uwzględnienia powództwa, wskazując, że jego sytuacja materialna nie pozwala mu uiścić tych kosztów, zaś wnosząc powództwo opierał się na prywatnej kalkulacji.

(protokół rozprawy k. 135)

Do zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 grudnia 2014 roku strony zawarły umowę ubezpieczenia autocasco pojazdu powoda marki R. (...) o nr rej. (...), potwierdzoną polisą (...) w wariantcie Sieć Partnerska z sumą ubezpieczenia 29.000 zł brutto. Ubezpieczenie obejmowało okres od dnia 25 stycznia 2015 roku do dnia 24 stycznia 2016 roku.

Integralną część umowy stanowiły Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...) Mechanicznych od U., Zniszczenia lub Uszkodzenia (Autocasco) Należących do Klientów Indywidualnych /dalej OWU/.

(kserokopie: polisy k. 50, OWU k. 51-64)

Stosownie do treści § 3 ust. 23 OWU szkoda całkowita to kradzież pojazdu lub szkoda, dla której koszty naprawy przekraczają 70% wartości rynkowej pojazdu w dniu zaistnienia szkody, przy czym koszty naprawy wyliczane są według określonych w kwotach brutto (to jest uwzględniających należny podatek VAT): a) cen nowych części oryginalnych producenta pojazdu (bez uwzględnienia zużycia eksploatacyjnego) i wymiaru koniecznej robocizny, wskazanych w systemie A., b) cen robocizny w autoryzowanych przez producenta pojazdu zakładach naprawczych.

Zgodnie z § 22 ust. 1 OWU w przypadku szkody całkowitej w pojeździe lub wyposażeniu dodatkowym E. Hestia ustala rozmiar szkody oraz wysokość odszkodowania w kwocie równej wartości rynkowej pojazdu (ale nie wyższej niż ustalona w umowie ubezpieczenia suma ubezpieczenia) z dnia powstania szkody, pomniejszonej o wartość pozostałości z zastrzeżeniem § 18 ust. 2 i § 23.

Według § 22 ust. 2 OWU wartość rynkowa pojazdu na dzień powstania szkody ustalana jest w oparciu o to samo źródło wyceny, jakie zastosowano przy określeniu wysokości sumy ubezpieczenia w dniu zawierania umowy ubezpieczenia, zgodnie z § 15.

(OWU k. 51-64)

W trakcie obowiązywania ww. umowy ubezpieczenia, w dniu 12 sierpnia 2015 roku, doszło do uszkodzenia pojazdu należącego do powoda i stanowiącego przedmiot umowy ubezpieczenia, o czym pozwany został zawiadomiony w dniu 13 sierpnia 2015.

(kserokopia pisma k. 15, upoważnienie z 13 08 15r – w załączonych aktach szkody na płycie CD k. 67v)

Ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...) w następstwie zdarzenia z dnia 12 sierpnia 2015 roku, ustalone przy uwzględnieniu postanowień umowy autocasco stron wynoszą 18.884,40zł.

(opinia pisemna biegłego W. S. z zał. k. 72-93, opinia ustna uzupełniająca biegłego k. 134-135)

Wartość pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...) przed zdarzeniem z dnia 12 sierpnia 2015 roku, ustalona przy uwzględnieniu postanowień umowy autocasco stron wynosi 26.700zł. Podstawą do wyceny wartości tego pojazdu w chwili ubezpieczenia był miesięcznik (...)Ekspert, grudzień 2014r.

(opinia pisemna uzupełniająca biegłego W. S. k. 120-125, opinia ustna uzupełniająca biegłego k. 134-135)

Wartość pozostałości pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...) po zdarzeniu z dnia 12 sierpnia 2015 roku wynosi 17.237 zł.

(bezsporne)

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, decyzją z dnia 10 września 2015 roku, pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w związku ze szkodą z dnia w kwocie 7863zł po ustaleniu, że wartość rynkowa pojazdu wynosi 25.100zł, a wartość pozostałości wynosi 17.237zł oraz ustaleniu, że zgodnie z postanowieniami OWU Autocasco naprawa pojazdu jest ekonomicznie nieopłacalna.

(kserokopia decyzji k. 15-16)

Po odwołaniu się powoda od decyzji pozwanego, pozwany dopłacił powodowi kwotę 1300zł tytułem odszkodowania za szkodę z dnia 12 sierpnia 2015 roku.

(bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dołączonych do akt sprawy i wskazanych wyżej dokumentów, których prawdziwość i wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania, a także w oparciu o opinię biegłego z zakresu techniki samochodowej i wyceny pojazdów.

W ocenie Sądu przedłożona do akt sprawy pisemna opinia biegłego sądowego została sporządzona w sposób fachowy i profesjonalny, a jej wnioski są spójne, logiczne i przekonujące. Sąd zważając na fakt, iż opinia biegłego sporządzona została przez osobę posiadającą w badanej materii odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie zawodowe, w całości zgodził się z argumentacją w niej zawartą. Po wydaniu przez biegłego opinii podstawowej na okoliczność wysokości kosztów naprawy pojazdu, na wniosek strony powodowej została ona później uzupełniona przez biegłego w zakresie ustalenia wartości pojazdu przed szkodą. Następnie biegły na rozprawie wydał opinię ustną uzupełniającą. Biegły w opinii uzupełniającej wyjaśnił, że obie opinie pisemne zostały wydane przy uwzględnieniu postanowień umowy stron - OWU. Te postanowienia determinowały ustalenie wartości pojazdu w systemie (...)Ekspert, a nie według notowań rynkowych, zaś przy ustaleniu kosztów naprawy należało przyjąć wskazaną w OWU stawkę 110 zł brutto.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo było w części zasadne.

Wskazać należało, że zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę (art. 805 § 1 k.c.). Zgodnie z art. 824 § 1 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, suma ubezpieczenia ustalona w umowie stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela.

Sąd zważył, że integralną część umowy ubezpieczenia w niniejszej sprawie stanowiły Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...) Mechanicznych od U., Zniszczenia lub Uszkodzenia (Autocasco) Należących do Klientów Indywidualnych.

W sprawie niniejszej nie było sporu między stronami co do tego, że powód doznał szkody majątkowej polegającej na uszkodzeniu pojazdu w kolizji, ani też, że wartość pozostałości pojazdu wynosi 17.237zł. Powód podnosił jednak, że mając na uwadze postanowienia umowy, nie zaistniała w sprawie szkoda całkowita.

Stosownie do treści § 3 ust. 23 OWU szkoda całkowita to kradzież pojazdu lub szkoda, dla której koszty naprawy przekraczają 70% wartości rynkowej pojazdu w dniu zaistnienia szkody.

W sprawie niniejszej ustalono, że miała miejsce szkoda całkowita w rozumieniu postanowień umowy stron. Koszt naprawy w wysokości 18.884,40zł przekracza bowiem 70% wartości rynkowej pojazdu tj. 18.690 zł (26.700zł x 70%).

Jeśli chodzi o wysokość odszkodowania należnego powodowi na podstawie zawartej umowy, to Sąd opierając się na opinii biegłego ustalił je na kwotę 9463 zł tj. 26.700zł (wartość pojazdu przed szkodą) – 17.237 zł (wartość pozostałości).

Mając to na uwadze oraz fakt, że pozwany wypłacił powodowi w postępowaniu likwidacyjnym 9163zł, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 300zł tytułem odszkodowania. W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo jako nieuzasadnione.

O odsetkach za opóźnienie Sąd orzekł zgodnie z art.481 k.c.

Sąd zasądził odsetki od zasądzonej kwoty od 13 września 2015 roku.

Zgodnie z art. 817 § 1 kc ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. W niniejszej sprawie termin ten nie uległ przedłużeniu o dalsze 14 dni w związku z zaistnieniem sytuacji, o jakich mowa w art. 817 § 2 kc). W przedmiotowej sprawie pozwany został zawiadomiony o zdarzeniu w dniu 13 sierpnia 2015 roku (daty wcześniejszej powód nie wykazał, nie wynika ona też z załączonych akt szkody na płycie CD). Z uwagi na wejście w życie od 1 stycznia 2016 roku zmiany w przepisach kodeksu cywilnego dotyczących odsetek i wyodrębnienie odsetek ustawowych za opóźnienie, skoro powód domagał się odsetek w związku z nieterminowym spełnieniem świadczenia przez pozwanego (a więc w związku z opóźnieniem), w wyroku zaznaczono, że powodowi od zasądzonej kwoty od dnia 1 stycznia 2016 roku należą się odsetki ustawowe za opóźnienie.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zapadło w oparciu o dyspozycję art. 100 k.p.c., który przewiduje zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów. Powód wygrał sprawę w 3,98 %. Łączne koszty procesu poniesione przez strony i Skarb Państwa wyniosły 4257,76 zł. Na koszty procesu w kwocie 3577zł poniesione przez powoda, złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 377 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2400 zł, oraz zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 800zł. Natomiast koszty procesu poniesione przez pozwanego obejmowały koszty notarialnego poświadczenia pełnomocnictwa w wysokości 7,38 zł. Skarb Państwa poniósł koszty w kwocie 673,38 zł.

W zakresie ustalania wynagrodzenia pełnomocnika powoda Sąd orzekł na podstawie § 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015 poz. 1800).

W rezultacie, ze względu na wynik postępowania, na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 623), Sąd obciążył rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi pozwanego kwotą 162,08 zł, a powoda kwotą 511,30zł tytułem tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa wydatków.

Brak było podstaw dla nieobciążania powoda kosztami postępowania. Powód wytaczając powództwo, zwłaszcza, gdy jest reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, powinien mieć świadomość ryzyka związanego z

prowadzeniem procesu oraz konieczności dokonywania oszczędności w czasie jego trwania na poczet ewentualnych kosztów.